

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπας ἡ δις, λ. 40, τρις ἕως ἑκάς λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου λαμβάνουσι τὰ ἑξῆς βιβλία :

Α'. Ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης τὸν Γ'. τόμον ἢ τὸν Δ' ἢ τὸν ΣΤ' *) κατ' ἐκλογὴν ἑξίας ἑκάστον	φρ. 5,50
Β'. Ποιήματα Σουρῆ Α' καὶ Β' Τόμ.	» 5,00
Γ'. Τὰς μέχρι τοῦδε Ἐπιφυλλίδας τοῦ Λυκογιάννη	» 5,00
Δ'. Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Μη Χάνεσαι (ἐξηνητημένον σχεδὸν) τοῦ 1883	» 2,00
Ε'. Τορπίλλαι , κωμωδία	» 2,00
ΣΤ'. Λουθάρεδον Λόγοι , περὶ τῆς ἡθικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ	» 5,00

Τὸ ὅλον βιβλία φρ. **24,50**

(*) Ἰδοὺ τὰ περιεχόμενα ἑκάστου Τόμου :

ΤΟΥ Γ'. 1) Ἄγγελος μεσονυκτίου, δράμα εἰς πράξεις ἑξ. 2) Ἰωάννα Γρέυ, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 3) Ποιμένες τῶν Ἀλπεων, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 4) Εἶναι Τρελλή, δράμα εἰς πράξεις δύο. Κωνοῦς Μανδύας, κωμωδία, εἰς πράξιν μίαν.

ΤΟΥ Δ'. 1) Γάμοι τοῦ Ἀττίλα, δράμα εἰς πράξεις τέσσαρας. 2) Φίλιππος ὁ Β', δράμα εἰς πράξεις πέντε. 3) Γάσπαρος ὁ Αὐλικός, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 4) Δάφνη, δράμα εἰς πράξεις τέσσαρας.— Δέησις ναυαγοῦ, δράμα εἰς πράξεις πέντε.

ΤΟΥ ΣΤ'. 1) Σωσάννα Ἰμβερτ, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 2) Γέρω-Δεκανεύς, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 3) Τὸ ἑνσάρκον Ἀγαλμα, δράμα εἰς πράξεις ἑξ. 4) Δαλιδά, δράμα εἰς πράξεις τρεῖς. 5) Ἰωάννα δακρύων καὶ γελῶτων, δράμα εἰς πράξεις τέσσαρας. 6) Περιπέτεια ἐφημεριδογράφου, κωμωδία εἰς πράξιν μίαν.

Η ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ ἐκδοθεῖσαν
«Καλλιρρίκου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ποιμαντορικὴν

ἐπιστολὴν ἐπὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας». Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐμπνεομένη ὑπὸ τοῦ εὐαγγελικοῦ : Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξιν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες, διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε.» Ἀπὸ τοιοῦτου πνεύματος ἀγώνος εὐαγγελικοῦ ὀρμωμένη ἡ Ποιμαντορικὴ τοῦ Θεσσαλονίκης ἀποκαλύπτει εἰς τοὺς ὑποκειμένους τῷ Μητροπολιτικῷ θρόνῳ χριστιανούς τὰς κανονοστοιχίας τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν προπαγανδῶν, αἵτινες ἐπλημύρισαν τὴν Μακεδονίαν, τῶν παπιστῶν, τῶν οὐνιτῶν, τῶν προτεσταντῶν καὶ τῶν σχισματικῶν Βουλγάρων. Ἡ Μακεδονία βράζει. Ἐπιρροαὶ ἐθνοθρησκευταὶ σταυροῦνται καὶ διασταυροῦνται ἐν αὐτῇ. Μνηστῆρες πολλοὶ συμποσιάζουσι καθώ- ἄλλοτε ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ὀδυσσεῶς. Ἡ δὲ Πηνελόπη— Μακεδονία χαλᾷ τὸ πρῶτ' ὅτι ὑφαίνει τὴν νύκτα. Ὁ τόπος ἦτο καὶ ἔσται τόπος ἐλληνικός καὶ ὀρθόδοξος. Ἡ θρησκεία δὲν ἐμβολιάζεται ὅπως ἡ δαμαλὶς ἢ ὅπως ἡ νεραντζιά. Ἡ λεμονέα μένει πάντοτε ἡ αὐτὴ τὸν αὐτὸν παράγουσα καρπὸν, ὅσας δὴποτε ἐντομᾶς καὶ ἂν τῆς κάμης. Ἄν κενώρ- θωσε νὰ κάμῃ προτεσταντικούς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ὁ κύριος Καλαποθάνης μὲ τὸ κήρυγμά του, θὰ κατορθώσουν καὶ αἱ προπαγάνδαι νὰ σβέσωσι τὰ ἀνεξίτηλα χρώματα τῆς μακεδονικῆς φυσιογνωμίας, χρώματα ὀρθοδοξίας καὶ ἐλληνισμοῦ.

Ἄλλ' ὁ ἀγὼν ἐν Μακεδονίᾳ δὲν εἶνε μόνον θρησκευτικός· ὁ ἀγὼν εἶνε ἐθνολογικός· εἶνε ἀκόμη κατακτητικός· εἶνε ἀγὼν ἐπιβουλῶν, ἀρπαγῆς, διαφθορᾶς συνειδήσεων, μισθώσεως χαρακτήρων. Εἶνε διωγμὸς νέος ἐναντίον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ «γρηγορεῖτε» τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπερ ἀναγράφει ἐν τῇ Ποιμαντορικῇ τοῦ ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, εἶνε τὸ σύνθημα τῆς ἐφόδου τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν θρησκευμάτων κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς θρησκείας μας. Ἡ βαρυτέρα ἁμαρτία, ἣν θὰ φέρωμεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου μας ἅπαντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, κυβερνῶντες καὶ κυβερνώμενοι, προϊστάμενοι καὶ ὑφιστάμενοι, εἶνε ἡ πλάνη, ἣν ὅχι τόσο ἐξ ἀγνοίας, ὅσον ἐξ ἐγωῖσμοῦ καὶ ἐξ ὀρέξεων ἡσυχίας καὶ ὕπνου, ὡς συχρὴν ὅσον μορφήν λαμβάνομεν ἀπὸ δεκαετηρίδων ἡδῆ, ὅτι οἱ διωγ-